

AD: Nové poriadky na Živčáku - stanovisko Biskupského úradu Žilina

----- Original Message -----

From: [Magnificat](#)

To: [BU Zilina Riad. Mons. Michal Balaz](#)

Cc: [Ivan Mahrik](#)

Sent: Wednesday, August 04, 2010 10:11 AM

Subject: pre: Mons. ThDr. Michal Baláž, PhD.

Milý otec kancelár!

Prijmite prosím môj srdečný pozdrav Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Dovoľujem si obrátiť sa na Vás s dôverou a otázkou. Ide o horu Živčák v Turzovke, pútnické miesto žilinskej diecézy. Odo dňa 1. júla 2010 tu bola žilinským diecéznym biskupom Mons. Tomášom Galisom ustanovená duchovná správa pod vedením Misionárov Najsv. Srdca Pána Ježiša a Márie (M.SS.CC.) - správcom sa stal Mgr. Ondrej Sabó.

My v mesačníku M ROSA pravidelne uverejňujeme už dlhšiu dobu príspevky, reportáže a informácie z hory Živčák, a je potešiteľné, že sa toto milostivé miesto stalo aj oficiálnym pútnickým miestom, kam sa pútnici radi chodia modliť a toto miesto je aj miestom pravidelných sv. omší a pobožností.

Pravdepodobne viete o tzv. "pondelkových pútiach" o. Jaroslava Stříža z obce Křešice (litomieřická diecéza). Chodí na horu Živčák už 11 rokov a za tú dobu pritiahol množstvo pútnikov z Čiech, Moravy a Slovenska, ktorí sa s nadšením zúčastňujú týchto modlitbových stretnutí.

Pondelkové púte o. Jaroslava Stříža sú pre horu Živčák požehnaním, a keď odhliadneme od duchovného prínosu, tak ide aj o významnú materiálnu podporu údržby a výstavby Živčáku a objektov na nej od pútnikov.

O čo ide: Podľa správy našej redaktorky Márie Vízikovej ustanovený správca pútnického miesta Hory Živčák v pondelok 26. júla 2010 vyhlásil, že bude osobne viesť aj pondelkové púte. Tým pádom o. Jaroslav Stříž nemôže celebrowať sv. omšu, ani viesť večeradlo Panny Márie, tak ako to vždy doteraz robil. Tento krok ani nemusel byť mienený zle, ale - vzhľadom na to, vzbudil nevôľu ako českých, tak aj moravských a slovenských pútnikov, prosím vás týmto o vysvetlenie a zdôvodnenie tohto kroku správcu hory Živčák, Mgr. Ondreja Sabóa. Bolo by veľkou škodou, keby sa vzťah pútnikov k tomuto miestu resp. ku správe hory Živčák narušil a tým by priniesol roztrpčenie a nepokoj namiesto duchovného úžitku a pomoci, ktorú pútnici na Hore Živčák prežívajú.

Za odpoveď a vysvetlenie vám srdečne ďakujem a v mene pútnikov, ktorých občiansky naše združenie Magnificat Slovakia zastrešuje - vás prosím o prinavrátenie možnosti pre o. Jaroslava Stříža slúžiť na hore Živčák naďalej sv. omše - teda na pútiach v posledné pondelky v mesiaci, aj s vedením mariánskeho večeradla.

Ave Mária!

s úctou a vďakou **Anton Selecký**
predseda predstavenstva o.z. Magnificat Slovakia
a šéfredaktor mesačníka M ROSA
4. augusta 2010

Príloha. Správa redaktorky **Márie Vízikovej**
kópia.: pán dekan **Ivan Mahrik**, správca farnosti Korňa

----- Original Message -----

From: "Kancelár BU Žilina" <kancelar@dcza.sk>

To: "Magnificat" <m_orol@stonline.sk>

Sent: Monday, August 09, 2010 11:35 AM

Subject: Re: pre: Mons. ThDr. Michal Baláž, PhD.

Vážený pán Selecký,

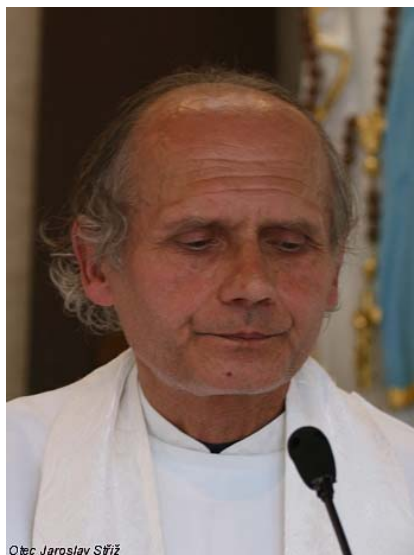
Odpovedám na Váš e-mail, ktorý ste mi poslali.

Duchovná správa nad týmto pútnym miestom bola daná diecéznym biskupom mons. Tomášom Galisom vdp. Ondrejovi Sabóvi, MSSCC.

Preto každý kňaz, ktorý tam chce slúžiť sv. omšu, má sa podriadit' jeho rozhodnutiu. Bez jeho povolenia to nie je možné. Preto je len na rozhodnutí duchovného správcu o. Sabóa, či bude viesť pondelkové púte on. Každý kňaz tam môže mať sv. omše, na to má právo, ak má platný celebret, no len podľa podmienok, aké mu určí duchovný správca. Napr. koncelebrácia, súkromná omša, inak vymedzená hodina a pod. Verejná slávnostná pútnická omša nevyplýva zo samotného celebretu. Čo sa týka večeradla, i to je v úplnej kompetencii správcu miesta. Toto všetko treba rešpektovať. Ak chce vdp. Ondrej Sabó sám viesť pondelkové púte, má na to prednostné právo. Iný kňaz len s jeho povolením. Kňaz Stríž teda musí komunikovať so správcom miesta. Jeho doterajšie duchovné aktivity sa nemôžu viac konať bez vedomia a zvolenia riadne ustanoveného správcu miesta, lebo ten má na to mandát diecézneho biskupa.

S úctou **mons. Michal Baláž**,
Riaditeľ kancelárie

Z PONDELKOVÝCH PÚTÍ O. JAROSLAVA STŘÍŽA

Otec Jaroslav Stráž

Křížová cesta

o. Jaroslava Stríže

Svedectvo o. Jaroslava Stríže

Přišli mi na pohřeb

Tento 54 ročný kňaz cestuje každý mesiac na Turzovku, kde sa obetuje pre pútnikov a česť Panny Márie. Nikdy nemyslí na únavu či hlad, len na duše. Do Medžugoria si napríklad nikdy neberie so sebou potraviny, ale žije iba z vody a z lásky ku Gospe. Tu je jeho svedectvo:

Narodil jsem se 16. 12. 1952 v Kořenci u Boskovic.

Do školy jsem začal chodit v Okrouhlé. Do kostela jsem chodil do Benešova, kde jsem byl pokřtěn i biřmován. Po základní škole jsem vystudoval gymnásium v Boskovicích. Hrál jsem v bigbeatové kapele, orchestru „SPEKTRUM“ Boskovice asi 6 let. Vystřídal jsem též několik zaměstnání a také vyzkoušel práci v Olešnické masně. Ta byla poslední štací světskou a posledním pokusem o vysokou školu.

Ve 26 letech

jsem onemocněl rakovinou, která se během roku 1980 rozšířila po celém těle. Byl jsem na dvou operacích a přijal spoustu chemoterapií. Nic to nepomohlo a můj konec byl zpečetěn. Měl jsem též oboustrannou rakovinu plic, kašlal jsem krev. Lékaři řekli moji mamince, aby připravovala pohřeb. Dávali mi maximálně týden života. V té době jsem byl už „obrácený“ po předchozím velmi vlašném duchovním životě. V tomto „posledním týdnu života“ jsem se rozhodl jet do Budapešti na charismatické setkání letniční církve - 1.-3. listopadu 1980. Bylo to právě o víkend. Za totality zde bylo tajné mezinárodní setkání charismatiků a viděl jsem tam skutečné zázraky uzdravení a obrácení...

Po vyzvání jsem přišel dopředu, aby se pomodlili i za mne. Nikoho jsem tam tehdy neznal, ani oni neznali mne. Dali mi tlumočníky, manžely-profesory z Komárna. Při modlitbách v jazycích jedna paní začala ke mně prorokovat z Ducha svatého: „**Dnes jsi smrtelně nemocný, ale Ježíš Tě uzdraví na těle i na duchu, a pak odevzdáš celý svůj život Pánu Bohu a staneš se sluhou Božím. Tak se stane!**“ Opakovala: „**Musíš věřit - tak se stane!**“

A tak se stalo skutečně: Byl jsem uzdraven!

Doma mně čekalo

nemilé překvapení: Čekal tu na mne pán farář, vzdálený strýc z Brna a řádová představená. Oba přijeli na pohřeb, samozřejmě na můj! Já jsem jim řekl: „**Jsem uzdraven a žádný pohřeb nebude. Můžete odjet domů. S Pánem Bohem!**“

Oni se však nedali tak rychle odbýt a mermomocí trvali na svém, společně s mojí maminkou a sestrou. Nastala velká hádka: Oni chtěli za každou cenu, abych se připravil na smrt a přijal všechny svátosti nezbytné ke spáse. Já jsem to odmítl s tím, že jsem zdrav... Tak jsme se „řezali“ až téměř do rána. Ráno oba odjeli s nepořízenou. Moje drahá maminka nevěřila, že jsem zdrav - ještě po celý seminář až do primice!

Do semináře

mně vzali až za 3 roky. Též nikdo z církevních představených nevěřil v mé uzdravení. Byl jsem plných 12 let v plném invalidním důchodu, i po dobu studia a ještě jako kněz v pastoraci. Když jsem se hlásil na CM bohosloveckou fakultu, dostal jsem posudek od lékařů ze Žlutého kopce z Brna: „**Neschopen jakékoliv tělesné i duševní činnosti.**“ Tečka. Když to v Litoměřicích uviděla přijímací komise, spráskla ruce: „**Co s Tebou budeme dělat? Důchodce a ještě neschopen - se hlásí na studium vysoké školy teologie. To jsme tady ještě neměli.**“

Řekl jsem jim, že zajedu na „Žluták“ do VUKEO do Brna, aby mi zrušili důchod a uschnopili ke studiu na VŠ.

V nemocnici

mně pro změnu vyhodily lékařské kapacity. Oni prý ví lépe, co dělají, než nějaká přijímací komise v Litoměřicích. A zatím, co jsem byl v Brně, slavná litoměřická komise, složená ze zástupců Církve a státních - komunistických orgánů, mě přijala na fakultu... Tak se stalo, že neschopný, umírající invalida vystudoval CMTF, stal se knězem a sloužil Bohu a ještě při tom bral plný invalidní důchod!

U lidí je to nemožné, ale ne u Boha, vždyť u Boha je možné všechno. Amen. Církevní tajemník mi ještě vyhrožoval někdy, že jsem se dostal na fakultu podvodem, a že mi to „spočítá“ strana a vláda!

o. Jaroslav Stríž

Verte a dostanete

Minulý rok som Vám do redakcie M ROSA poslala svedectvo o uzdravení a oslobodení môjho manžela zo závislosti od alkoholu na hore Živčák, ktoré ste zverejnili číslе 11/2005.

Teraz Vám chcem znova písať o prehojných milostiach, ktoré sa nám dostávajú od nebeského Otca a od nebeskej Matky. Turzovka je naša srdcovka! Už štyri roky sa pravidelne zúčastňujeme na „poslednopolodňových“ pútiach, ktoré vedie pán farár **Jaroslav STRÍŽ** z Křešíc.

Každú bolesť, každú radosť, každú skúšku odovzdávam Panne Márii. Ona a Jej Syn - náš Pán Ježiš Kristus, robia v mojom živote zázraky. Veľká dôvera v nebeského Otca ma učí prekonať všetky ťažkosti a prekážky.

Pred troma rokmi moja najstaršia dcéra čakala druhé dieťa. V šiestom týždni ho potratila. Má 5-ročného syna, a s manželom túžili po ďalšom dieťati. Navrhla som jej, aby svoju prosbu odovzdala do rúk „Kráľovnej Turzovky“. V auguste 2005 sa zúčastnila púte a Panna Mária jej u nebeského Otca vyprosila dieťaťko. Celá naša rodina ďakovala za tento dar, ktorý malo uzrieť tento svet v júni 2006. Dcéra má 34 rokov, preto sa musela podrobiť testom, či dieťa bude zdravé. Výsledky testov ukázali, že dieťa bude postihnuté, mongoloidné. Lekári jej radili, aby si dala urobiť ešte skúšku z plodovej vody, tá je vraj spoľahlivejšia. Dcéra absolvovala aj túto skúšku. Za mesiac sa mala dozvedieť výsledky.

Poviem Vám, že ten mesiac čakania bol pre celú našu rodinu časom neprestajných modlitieb a chvál. Modlili sme sa, prosili, postili, do modlitieb sme zapojili aj vizionára Miroslava, pána farára Jaroslava, ktorý poriada púte na milostivú horu „Živčák“. Ja som svoju dcéru uistovala, aby dôverovala Pánovi, lebo On vo svojom Slove hovorí: „Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali a budete to mať.“ On, čo nám prisľúbil, všetko splní.

Pravidelná a vytrvalá modlitba sv. ruženca nám dávala silu niesť túto skúšku. Odvtedy som sa každý deň ešte modlíla obetný ruženec sv. Pátra Pia. Aj jeho som prosila, aby orodoval u nebeského Otca za narodenie zdravého dieťaťka.

Chvála Tebe Trojjediný Bože, lebo si zhladal na naše prosby a daroval si mojej dcére zdravé dievčatko, ktoré sa narodilo

20. júna 2006. Malá Ninka má už 4 mesiace a je z nej zdravé, čulé batôľa.

V tomto mojom svedectve chcem zároveň vyzvať všetky mamičky, ktoré sú v požehnanom stave a ocitnú sa v takejto situácii, aby nezúfali. Aj lekári sa môžu myliť, ale my však máme ešte jedného lekára. On sa nikdy nemýli. Pán Ježiš Kristus. Je na našu škodu, že na Neho tak často zabúdame. Nedá mi nespomenúť moju nevestu Zuzku, ktorá sa tiež utieka k Turzovskej Panne Márii. Po šiestich rokoch manželstva požehnal Zuzke nebeský Otec dievčatko Luciu, ktorá sa narodila mesiac po Ninke (17. júla 2006).

Nakoniec chcem vyzvať všetkých čitateľov, aby prichádzali na pútnické miesta, kde je spolu so svojimi dieťatami prítomná naša nebeská Maminka, ktorá nás vnára do Svojho a Ježišovho Srdiečka plného lásky. Ona sa s nami raduje, teší, spieva, plače a vyprosuje nám potrebné milosti k zvládnutiu všetkých našich skúšok a vedie k svojmu Synovi Ježišovi Kristovi.

Hojnosť Božích milostí a Božieho požehnania Vám vyprosuje Vaša stála čitateľka

Anna Z BELUŠE

Ještě jedna legrační věc se stala při volbách za totality: Bylo to v r. 1987. Samozřejmě jsem k volbám nešel. Bylo to před svěcením. Po volbách přijeli soudruzi až z Ministerstva kultury a školství: Klusák a Jelinek. Vyhržovali mi, že mně vyhodí, a že nikdy nedostanu souhlas. Smál jsem se jim od očí! To je ještě víc rozzuřilo a vykázkali mně ven.

Do zápisu napsali, že nejsem normální, nemohou se mnou nic dělat, mohu dále studovat. Nikdy nedostanu však souhlas k výkonu kněžské služby! - O půl roku později byli oba soudruzi propuštěni pro neschopnost... Boží mlýny melou pomalu, ale jistě... Za rok pak padl i „věčný, všemohoucí, komunistický režim!“

Kněžské svěcení jsem přijal 25. 6. 1988 t. j. o sedmém výročí Zjevení Panny Marie v Medžugorí.

Rok a půl

jsem působil v Liberci. Po sametové revoluci jsem byl poslán na poutní místo do Křešic u Litoměřic a k němu patří dalších 9 farností. Zde působím do dneška.

Ze všech kostelů a kaplí, které spravuji, mi zůstal jeden jediný nevykradený a nezničený od vandalů - Úštěk. Dále v r. 2002 velká povodeň v Křešicích nám zničila 2 kostely a faru....

(r)